

INAUGURACIÓ DEL FESTIVAL INTERNACIONAL DE TEATRE DE TORTOSA, ENTRE CULTURES.

19 de novembre de 2004

Senyor alcalde, senyores regidores, senyors regidors, senyor delegat del Govern, senyores i senyors, deixin-me, en primer lloc, com a president del Parlament, agrair a l'organització del Festival i a l'Ajuntament de Tortosa haver estat convidat a ser present ara aquí, amb vostès, en aquest acte d'inauguració, i a adreçar-los unes paraules, i a ser aquí present, de nou, a Tortosa, a les Terres de l'Ebre, que, com vostès saben, personalment, no em costa gens.

El poble català es caracteritza entre altres trets per una inquietud cultural manifesta, una inquietud cultural que, a més a més, té una rellevància especial en el món del teatre i les arts escèniques.

Quan preparàvem el discurs, per un moment hem tingut la temptació de començar a esmentar gent del món del teatre, però hauríem pogut estar hores parlant de gent, de grups, d'actors, d'actrius, de directors, d'autors, d'espais, fins i tot. Tot plegat, en molts casos, ens ha fet travessar fronteres com a país i ens fa sentir orgullosos del que es fa a casa nostra.

També tenim motius d'orgull per parlar de les experiències teatrals que potser no han travessat aquestes fronteres físiques de la fama, però sí que entren en nosaltres i captiven les nostres emocions.

I també penso que és obligat fer referència avui aquí que a Catalunya existeix un lligam entre els seus pobles i el món teatral, sigui amb festivals de prestigi, com el que avui comença, sigui amb companyies que, amb més o menys recursos però sempre amb moltíssima voluntat, han anat poblant el territori català.

Iniciatives, doncs, com la que avui s'impulsa aquí a Tortosa són motiu de felicitació i de suport, i ho són perquè ens connecten amb les expressions culturals d'altres parts del món, que és el mateix que dir que ens enriqueixen culturalment i vitalment amb la pluralitat de perspectives, de punts de vista, per manifestar el que l'ésser humà viu i sent en aquest món. Però, a més a més, perquè també ajuden a posar Catalunya, i Tortosa en particular, en els mapes d'aquest món globalitzat on es conjuga el creixent

valor dels aspectes diferencials, del que podem aportar a la resta del món, amb la reducció de distàncies físiques i mentals.

Aquest estiu –i precisament amb motiu del Fòrum– es va produir un cert debat intel·lectual interessant, molt interessant. Huntington defensava –de fet, ho havia defensat feia molt de temps– que el xoc de civilitzacions és una font de conflictes. És a dir, ell parlava i teoritzava sobre dues civilitzacions que estan a tocar, això provoca un xoc segur, i d'aquest xoc en surt el conflicte, i del conflicte en poden sortir moltes coses: cap de bona. Per tant, les civilitzacions topen.

En el mateix marc, Tahar Ben Jelloun ho va contradir. Va dir que dues civilitzacions no tenen per què xocar; que el que xoca és la ignorància, són les ignoràncies, que el contacte és bo, que, en canvi, és la ignorància la que comporta por, desconfiança, rebuig. Superar la ignorància només és possible amb el coneixement.

Tortosa, doncs, amb aquest Festival, és afortunada per partida doble, en tant que, evidentment, hi ha una promoció de cara a l'exterior, però al mateix temps rep noves perspectives, en aquest cas des de dalt l'escenari, de persones inquietes, i em sembla que és especialment rellevant aquesta franja mediterrània d'origen.

I aquest és un tret característic del que ha permès avançar a Catalunya, del que ha permès al nostre país seguir el fil dels grans canvis del món. Som un poble obert, de trobada de móns i cultures –l'alcalde hi ha fet una referència local, però que podríem exportar a moltes altres ciutats i regions del nostre país. Som un poble obert, de trobada de móns i de cultures, però que alhora ha mantingut la seva identitat, les seves arrels. En lloc d'imposar la nostra visió, hem estat capaços enriquir-la. Aquest és un valor que, per a la societat del futur, per al món global, és absolutament fonamental.

Som en temps de canvis, de molts canvis en diferents terrenys, de canvis que, a més a més, van molt de pressa –moltes vegades no som capaços ni tan sols de copsar-los–: la globalització, la immigració, l'evolució de determinats conceptes molt més socials, com la família o el paper de la dona, que canvien de manera important, per sort.

Tot això ens porta al davant molts reptes. Però, segurament, tots ells depenen del fet que mantinguem aquest tret propi que ens caracteritza al costat de valors com la solidaritat o el cultiu del lliure pensament. Em refereixo a ser oberts al que ens ve de

fora i, alhora, conservar la nostra identitat, preservar els llegats del passat, saber-ho conjugar tot plegat per fer del nostre un país un país on es pugui viure amb garantia d'exercici dels nostres drets i les nostres llibertats.

Estem construint la Catalunya del segle XXI i aquesta construcció és la millor aportació que nosaltres podem fer, precisament, al món global, i volem que sigui una Catalunya lliure en tots els seus sentits, internament i externament.

Molt bona nit, i els desitjo de tot cor que gaudeixin d'aquest Festival, que de ben segur, pel plantejament, tindrà continuïtat en els propers anys.

Moltes gràcies.